सादितैः सगजारोहैः सपताकैः समन्ततः। मातङ्गैः शुशुभे भूमिर्विकीर्णैरिव पर्व्वतैः।
गजस्थाश्च महामात्रा निर्भिन्नहृदया रणे। रथिभिः पातिता भल्लैर्विकीर्णाङ्कुशतोमराः।
क्रौञ्चवद्विनदन्तोऽन्ये नाराचाभिहता गजाः। परान् स्वांश्चापि मृद्नन्तः परिपेतुर्द्दिशो दश।
गजाश्वरथयोधानां शरीरौघसमावृता। बभूव पृथिवी राजन् मांसशोणितकर्द्दमा। ८४५
प्रमथ्य च विषाणाग्रैः समुत्क्षिप्ताश्च वारणैः। सचक्राश्च विचक्राश्च रथैरेव महारथाः।
रथाश्च रथिभिर्हीना निर्म्मनुष्याश्च वाजिनः। हतारोहाश्च मातङ्गा दिशो जग्मुर्भयातुराः।
जघानात्र पिता पुत्त्रं पुत्त्रश्च पितरं तथा। इत्यासीत्तुमुलं युद्धं न प्राज्ञायत किञ्चन।
आगुल्फेभ्योऽवसीदन्ते नरा लोहितकर्द्दमैः। दीप्यमानैः परिक्षिप्ता दावैरिव महाद्रुमाः।
शोणितैः सिच्यमानानि वस्त्राणि कवचानि च। छत्राणि च पताकाश्च सर्व्वं रक्तमदृश्यत। ८५०
हयौघाश्च रथौघाश्च नरौघाश्च निपातिताः। संवृताः पुनरावृत्य बहुधा रथनेमिभिः।
स गजौघमहावेगः परासुनरशैवलः। रथौघतुमुलावर्त्तः प्रबभौ सैन्यसागरः।
तं वाहनमहानौभिर्योधा जयधनैषिणः। अवगाह्याप्यमज्जन्तो वैरमोहं प्रचक्रिरे।
शरवर्षाभिवृष्टेषु योधेष्वावितलक्ष्मसु। न तेषु चिन्तितां लेभे कश्चिदाहतलक्षणः।
वर्त्तमाने तथा युद्धे घोररूपे भयङ्करे। मोहयित्वा परान् द्रोणो युधिष्ठिरमुपाद्रवत्। ८५५
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि संशप्तकबधपर्व्वणि सङ्कुलयुद्धे विंशोऽध्यायः॥ २०॥
॥ सञ्जय उवाच॥ ततो युधिष्ठिरं द्रोणो दृष्ट्वाऽन्तिकमुपागतं। महता शरवर्षेण प्रत्यगृह्णादभीतवत्।
ततो हलहलाशब्द आसीद्यौधिष्ठिरे बले। जिघृक्षति महासिंहे गजानामिव यूथपं।
दृष्ट्वा द्रोणं ततः शूरः सत्यजित् सत्यविक्रमः। युधिष्ठिरमभिप्रेप्सुराचार्य्यं समुपाद्रवत्।
तत आचार्य्यपाञ्चाल्यौ युयुधाते महाबलौ। विक्षोभयन्तौ तत्सैन्यमिन्द्रवैरोचनाविव।
ततो द्रोणं महेष्वासः सत्यजित् सत्यविक्रमः। अविध्यन्निशिताग्रेण परमास्त्रं व्यदर्शयत्। ८६०
तथाऽस्य सारथेः पञ्च शरान् सर्पविषोपमान्। अमुच्यदन्तकप्रख्यान् सम्मुमोहास्य सारथिः।
अथाऽस्य सहसाऽविध्यद्धयान् दशभिराशुगैः। दशभिर्द्दशभिः क्रुद्ध उभौ च पार्ष्णिसारथी।
मण्डलन्तु समावृत्य विचरन् पृतनामुखे। ध्वजं चिच्छेद च क्रुद्धो द्रोणस्यामित्रकर्षणः।
द्रोणस्तु तत्समालोक्य चरितं तस्य संयुगे। मनसा चिन्तयामास प्राप्तकालमरिन्दमः।
ततः सत्यजितं तीक्ष्णैर्दशभिर्म्मर्म्मभेदिभिः। अविध्यच्छीघ्रमाचार्य्यश्छित्त्वाऽस्य सशरं धनुः। ८६५
स शीघ्रतरमादाय धनुरन्यत् प्रतापवान्। द्रोणमभ्यहनद्राजंस्त्रिंशद्भिः कङ्कपत्रिभिः।
दृष्ट्वा सत्यजिता द्रोणं ग्रस्यमानमिवाहवे। चुक्रुशुः पाण्डवा राजन् वस्त्राणि दुधुवुश्च ह।
वृकस्तु परमः क्रुद्धो द्रोणं षष्ट्या स्तनान्तरे। विव्याध बलवान् राजंस्तदद्भुतमिवाभवत्।
द्रोणस्तु शरवर्षेण च्छाद्यमानो महारथः। वेगं चक्रे महावेगः क्रोधादुद्वृत्य चक्षुषी।
ततः सत्यजितश्चापं छित्त्वा द्रोणो वृकस्य च। षड्भिः ससूतं सहयं शरैर्द्रोणोऽवधीद्वृकं। ८७०